

Αριστερό Ρεύμα

Απόφαση της συνεδρίασης της Κ.Ε. του στις 12 Μαρτίου 2022

Για τις πολιτικές εξελίξεις και το πρόγραμμα δράσης της επόμενης περιόδου

1. Οι διεθνείς εξελίξεις, εν μέσω **πενταπλής κρίσης (υγειονομικής – οικονομικής – κλιματικής – γεωπολιτικής – ενεργειακής)**, χαρακτηρίζονται από μία εντεινόμενη **προσπάθεια των ΗΠΑ ν' ανακτήσουν το χαμένο έδαφος** στους παγκόσμιους συσχετισμούς δυνάμεων και για διατήρηση της παγκόσμιας ηγεμονίας τους. Γι' αυτό εντείνουν την προσπάθειά τους για στρατιωτική περικύκλωση, απομόνωση και επιβολή κυρώσεων σε βάρος της Ρωσίας, ενισχύοντας, ταυτόχρονα την οικονομική αντιπαράθεση τους με την Κίνα. Ταυτόχρονα, όμως, με αυτό τον τρόπο, παρά τα αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, ενσωματώνουν **και την ΕΕ και κυρίως τη Γερμανία** σε αυτό το ψυχροπολεμικό κλίμα, με σοβαρές οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες για τους λαούς της Ευρώπης.

Παρόλα αυτά, οι ΗΠΑ δεν μπορούν να ανακόψουν την εξελισσόμενη διαδικασία διαμόρφωσης ενός νέου πολυπολικού καπιταλιστικού κόσμου, με αυτές σε υποχώρηση ως προς το ρόλο της ως μόνης παγκόσμιας υπερδύναμης.

Για πρώτη φορά μετά την πτώση της Σοβιετικής Ένωσης, διαμορφώνονται **όροι δυνητικής αμφισβήτησης της κυριαρχίας των ΗΠΑ σε πλανητικό επίπεδο**, παρότι η ηγεμονία τους διατηρείται. Η **Κίνα** θα διεκδικήσει προοπτικά την οικονομική πρωτοκαθεδρία. Σε συνδυασμό με την **γεωπολιτική αυτονομία της Ρωσίας**, η οποία αποτελεί ισχυρή στρατιωτική δύναμη, διαμορφώνονται πιθανότητες εναλλακτικών λύσεων για κράτη, που αναζητούν διεξόδους από την υποτελή ενσωμάτωση στον διεθνή καταμερισμό εργασίας που επιβάλλουν οι ΗΠΑ. Η απρόσκοπτη πολιτικοστρατιωτική κυριαρχία και η διασφάλιση του διεθνούς συστήματος κεφαλαιακών και ενεργειακών ροών υπό την ηγεμονία του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού συναντά, πλέον, εμπόδια, ενώ οι στρατιωτικές επεμβάσεις του σε Γιουγκοσλαβία, Ιράκ, Συρία, Αφγανιστάν, Λιβύη κ.λπ. έχουν αντιφατικά ή και αρνητικά για αυτόν αποτελέσματα.

Όλα τα παραπάνω και η κατεύθυνση προληπτικής οριοθέτησης της Κίνας και της Ρωσίας από τον αμερικανονατοϊκό ιμπεριαλισμό, διαμορφώνουν το **υπόστρωμα της κρίσης στην Ουκρανία** και της στρατιωτικής επέμβασης της Ρωσίας σε αυτή.

Η **στρατιωτική εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία** αποτελεί **επικίνδυνη εξέλιξη**, εναντίον των συμφερόντων των λαών και οδηγεί σε επιτάχυνση ακόμα πιο επικίνδυνων εξελίξεων, όπως το τεράστιο εξοπλιστικό πρόγραμμα 100 δις ευρώ στη Γερμανία, η συσπείρωση των χωρών – μελών του NATO και η παραπέρα διεύρυνσή του, η επιβολή σημαντικών οικονομικών κυρώσεων στη Ρωσία. Ο λαός της Ουκρανίας δοκιμάζεται και υποφέρει από τον πόλεμο και την προσφυγιά, ο ρωσικός λαός από τις κυρώσεις της Δύσης και οι λαοί της Ευρώπης από την ένταση της

ενεργειακής κρίσης και της ακρίβειας. Γι' αυτό πρέπει να υπάρξει άμεση παύση του πολέμου και ειρηνική – διπλωματική επίλυση των διαφορών.

Ωστόσο, **η πολιτική αποδοκιμασία της δεν μπορεί να καταλήγει σε μία λογική ίσων αποστάσεων**, που αποκρύπτει ότι βασικά υπεύθυνος είναι ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός και οι σύμμαχοί του, που επιδιώκουν διαρκώς την αποσταθεροποίηση των δυνητικών ανταγωνιστών τους, ακόμα και όσων δεν ευθυγραμμίζονται πλήρως μαζί τους στο διεθνές σύστημα.

Βασική αιτία της ουκρανικής κρίσης είναι η αντιμετώπιση της Ρωσίας από τον αμερικανονατοϊκό ιμπεριαλισμό. Οι ΗΠΑ, βλέποντας τη Ρωσία ως δυνητικό ανταγωνιστή, εφάρμοσαν σε βάρος της μία στρατηγική περικύκλωσής της, με την ένταξη μιας σειράς γειτονικών της χωρών, που ανήκαν στην πρώην ΕΣΣΔ, στο NATO παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις των ΗΠΑ στην πρώην ΕΣΣΔ περί μη επέκτασής του ανατολικά. Ενίσχυσαν εθνικιστικές, σωβινιστικές, αντιρωσικές θέσεις σε αυτές τις χώρες. Η ένταξη της Ρωσίας στον διεθνή καταμερισμό εργασίας, μετά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, ξεκίνησε υπό την άμεση καθοδήγηση των ΑμερικανοΝΑΤΟϊκού ιμπεριαλισμού επί προεδρίας Γέλτσιν, περνώντας σταδιακά σε μία προσπάθεια για ένα πιο ανεξάρτητο και αυτονομημένο ρόλο της και σήμερα καταλήγει στην μετωπική αντιπαράθεσή της με τις ΗΠΑ και το NATO. Η εξέλιξη αυτή οφείλεται και στους περιορισμούς, τις πιέσεις και την οριοθέτησή της, που επιχειρούν να επιβάλλουν οι ΗΠΑ.

Η εξέλιξη στην **Ουκρανία** δεν αποτέλεσε κεραυνό εν αιθρία. Είναι αποτέλεσμα μίας κρίσης, που βαθαίνει εδώ και οκτώ χρόνια, λόγω της βίαιης ανατροπής του πολιτικού και οικονομικού προσανατολισμού της, με το **πραξικόπημα του 2014, που πυροδοτήθηκε από τις ΗΠΑ και την ΕΕ.** Ο «ευρωπαϊκός» προσανατολισμός της Ουκρανίας, διασφαλίστηκε μέσα από τρομοκρατική δράση νεοναζιστικών ταγμάτων, εθνική και πολιτική καταπίεση, θέση εκτός νόμου των κομμουνιστικών κομμάτων και συμβόλων, και επισφραγίστηκε με το **κάψιμο του Σπιτιού των Συνδικάτων στην Οδησό**, με δεκάδες νεκρούς αγωνιστές αντιφασίστες, με τη στήριξη των ΗΠΑ και της ΕΕ. Η αυτονομία των Λαϊκών Δημοκρατιών του Ντονέσκ και του Λουγκάνσκ και οι συμφωνίες του Μινσκ, στις οποίες εξαναγκάστηκε να συναινέσει η Ουκρανική κυβέρνηση, ήταν αποτέλεσμα του ένοπλου αγώνα του λαού αυτών των περιοχών. Από τότε **συντηρείται μία εμφύλια σύγκρουση** με δεκάδες χιλιάδες νεκρούς, θεσμική ενσωμάτωση των νεοναζιστικών ταγμάτων, οργανωμένη καταστολή της πολιτικής και κοινωνικής αντιπολίτευσης με μαζικές φυλακίσεις, ακόμα και με δολοφονίες, με συστηματικό πολεμικό εξοπλισμό της Ουκρανίας από χώρες του NATO. Ως επιταχυντές της σημερινής κρίσης λειτούργησαν η καταστρατήγηση από την Ουκρανική Κυβέρνηση των συμφωνιών του Μινσκ και η προοπτική της άμεσης ένταξης της Ουκρανίας στο NATO, που διευρύνει και ενισχύει την περικύκλωση της Ρωσίας. Ταυτόχρονα, οι σημερινές εξελίξεις αναδεικνύουν την επιδίωξη των ΗΠΑ να αποσταθεροποιήσουν τις οικονομικές σχέσεις των ευρωπαϊκών συμμάχων τους με την Ρωσία, κυρίως, στον ενεργειακό τομέα.

Η **υποκρισία των δυτικών αστικών τάξεων** και των πολιτικών εκφραστών τους έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Ανακαλύπτουν την δήθεν για πρώτη φορά επέμβαση σε ευρωπαϊκό έδαφος, αποσιωπώντας την κατοχή του 40% της Κύπρου από την Τουρκία. Επίσης, τον διαμελισμό της Γιουγκοσλαβίας, καθώς και τις επεμβάσεις και τη διάλυση χωρών, όπως του Ιράκ, του Αφγανιστάν, της Συρίας και της Λιβύης και των **παράνομων (εκτός διεθνούς δικαίου) οικονομικών και άλλων κυρώσεων σε 40 χώρες από τις ΗΠΑ και το NATO.**

Εάν οι ηγετικές ελίτ της ΕΕ και οι κυβερνήσεις και οι ηγέτες των χωρών – μελών της ήθελαν να σταματήσει η τραγωδία που πλήττει την Ουκρανία και η καταστροφή, που επέρχεται στους ευρωπαϊκούς λαούς, θα έπαιρναν πρωτοβουλίες, που, πραγματικά, θα έβαζαν τέλος στην στρατιωτική επέμβαση της Ρωσίας στην Ουκρανία. Δηλαδή, θα αναγνώριζαν ότι δεν πρέπει να επεκταθεί το ΝΑΤΟ στην Ουκρανία, ότι αυτή θα πρέπει να αποκτήσει ένα καθεστώς ουδετερότητας και να τηρηθούν έστω και μόνο για αυτή τη χώρα οι διαβεβαιώσεις, που δόθηκαν στην ΕΣΣΔ, ότι το ΝΑΤΟ δεν θα επεκταθεί ούτε πόντο ανατολικά, σε αντάλλαγμα της συγκατάθεσής της στη γερμανική ενοποίηση, μιας και αυτές αθετήθηκαν για μία σειρά χώρες, στις οποίες αυτό επεκτάθηκε.

Όμως, οι **ευρωπαϊκές κυβερνήσεις** είναι τόσο **υποτελείς στις ΗΠΑ**, που δεν τολμούν ούτε να ψελλίσουν πραγματικές λύσεις για το σταμάτημα του πολέμου, πριν ακόμα αυτός κλιμακωθεί, πάρει παγκόσμιες διαστάσεις και απειλήσει όχι μόνο την Ευρώπη, που θα είναι το πρώτο θύμα, αλλά ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Αντίθετα, η **Ευρωπαϊκή Ένωση** και οι πολιτικές ηγεσίες των περισσότερων χωρών – μελών της συντάσσονται πλήρως με τη στρατηγική και τις επιδιώξεις των ΗΠΑ, παρότι η πολιτική των οικονομικών κυρώσεων θα έχει αρνητικά αποτελέσματα και για τις ευρωπαϊκές οικονομίες, λόγω, κυρίως, της εκτίναξης των τιμών της ενέργειας, και τις συνέπειες θα τις πληρώσουν οι λαϊκές τάξεις.

Η μόνη χώρα, που ωφελείται από τη συνέχιση αυτού του πολέμου, είναι οι ΗΠΑ, που συσπειρώνουν ηγεμονικά όλη τη Δύση ενάντια σ' ένα υποτίθεται κοινό εχθρό, σήμερα τη Ρωσία, αύριο την Κίνα και, ταυτόχρονα πωλούν σε ακριβές τιμές το φυσικό τους αέριο στις χώρες της ΕΕ, την οποία κυριολεκτικά έχουν στραγγαλίσει, με στόχο ένα νέο ψυχρό πόλεμο και την επιβολή ενός νέου Μακκαρθισμού. Επίσης, ωφελημένοι θα βγουν το κεφάλαιο και ιδιαίτερα το στρατιωβιομηχανικό πλέγμα, αλλά και το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Η στάση της **κυβέρνησης Μητσοτάκη** είναι από τις πιο επιθετικές. Όχι μόνο πρωτοστατεί σε επιθετική ρητορεία και πλειοδοτεί στις απαιτήσεις κυρώσεων, αλλά αποφασίζει την εμπλοκή στη σύγκρουση με την **αποστολή πολεμικού εξοπλισμού**, την ίδια στιγμή, που εφαρμόζει πολιτικές λιτότητας και φτωχοποίησης σε βάρος του ελληνικού λαού και του φορτώνει νέα δυσβάστακτα βάρη μ' ένα νέο υπέρογκο εξοπλιστικό πρόγραμμα.

Η στάση αυτή της **κυβέρνησης Μητσοτάκη** οδηγεί τη χώρα μας σε μεγαλύτερη πρόσδεση στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό με βάση την εκτίμηση ότι αυτή μπορεί να δώσει πλεονεκτήματα στη χώρα μας και να αναβαθμίσει το ρόλο της στη Ν.Α. Μεσόγειο. Πρόκειται για μια πολύ **επικίνδυνη, τυχοδιωκτική στρατηγική**, τις καταστροφικές συνέπειες της οποίας θα πληρώσει ο ελληνικός λαός. Στην ίδια κατεύθυνση ενσωματώνεται το **ΚΙΝΑΛ**, αλλά και ο **ΣΥΡΙΖΑ**, έχοντας ολοκληρώσει τη συστημική προσαρμογή του, αφού η κυβέρνησή του επέκτεινε τις αμερικανονατοϊκές βάσεις (βάση Αλεξανδρούπολης, τερματικός σταθμός υγροποιημένου αερίου, αναβάθμιση βάσης Σούδας), πολιτική που κλιμακώνει σήμερα η ΝΔ. Ο ΣΥΡΙΖΑ έφτασε μάλιστα να καυχιέται ότι δικαιώθηκε για την συμφωνία των Πρεσπών, με την οποία εντάχθηκε η Βόρεια Μακεδονία στο ΝΑΤΟ. Το αποτέλεσμα είναι η **Ελλάδα** σήμερα να έχει τις **περισσότερες αμερικάνικες βάσεις στην Ευρώπη**, ανάλογα με τον πληθυσμό της, οι

οποίες στοχεύουν σε χώρες, που οι ΗΠΑ θεωρούν αντιπάλους τους στην ευρύτερη περιοχή μας και, κυρίως, τη Ρωσία.

Αυτό, όμως, που ιδιαίτερα μας ανησυχεί είναι η **ενσωμάτωση τμημάτων της αριστεράς στη ρητορική των ίσων αποστάσεων**, ή και στην κυρίαρχη ανάδειξη της ρωσικής επιθετικότητας στα πλαίσια μιας ενδοϊμπεριαλιστικής σύγκρουσης. Αυτή η στάση υποτιμά ή και αποσιωπά την κυρίαρχη ευθύνη, θολώνει τις πραγματικές αιτίες της κλιμάκωσης και υποβαθμίζει την επιθετικότητα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και την αρνητική εξέλιξη για τις λαϊκές τάξεις σε παγκόσμιο επίπεδο του σχεδίου επέκτασης του NATO προς την ανατολή. Οι ΗΠΑ διατηρούν βάσεις σε όλο τον πλανήτη, εξαπολύουν πολέμους, αποσταθεροποιούν χώρες διά της άμεσης ή έμμεσης παρέμβασης και διά της ανατροπής καθεστώτων και κυβερνήσεων. Ήδη, το NATO και η ΕΕ εξοπλίζουν πολεμικά την κυβέρνηση του Κιέβου. Ο καταναγκασμός, που ασκεί ο κυρίαρχος, ασύγκριτα πιο επικίνδυνος αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, δεν μπορεί να συγκριθεί με τις πρακτικές της Ρωσίας, είτε εξωθούμενης από τις αμερικανικές πιέσεις, είτε με αυτοτελείς πρωτοβουλίες. Η εκτίμηση για την κυρίαρχη πλευρά της σύγκρουσης **δεν σημαίνει ταύτιση με τη σημερινή καπιταλιστική Ρωσία**, το εκεί αυταρχικό καθεστώς και τις επιλογές του, ούτε αυταπάτες για τους στόχους και το ρόλο της.

Οι **δυνάμεις της μαχόμενης Αριστεράς** στη χώρα μας χρειάζεται ενωτικά να αγωνιστούν για το άμεσο σταμάτημα του πολέμου και την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών, για την ουσιαστική στήριξη των προσφύγων, που αυτός προκάλεσε, για προστασία των μελών της ελληνικής κοινότητας στην Ουκρανία, για τη μη ένταξη της Ουκρανίας στο NATO, για άρση των οικονομικών κυρώσεων στη Ρωσία, για διεθνή αναγνώριση των Λαϊκών Δημοκρατιών Λουγκάνσκ και Ντονέτσκ με βάση τη δημοκρατικά εκφρασμένη πολιτική βούληση των λαών τους, για μη συμμετοχή της χώρας μας στους τυχοδιωκτικούς πολεμοκάπηλους σχεδιασμούς των ΗΠΑ και του NATO, κλείσιμο των βάσεων, άρση των διευκολύνσεων στον αμερικανονατοϊκό ιμπεριαλισμό, μη επέκταση του **NATO**, αποχώρηση της χώρας μας από αυτό και **διάλυσή** του. Για ένα **συλλογικό σύστημα ασφάλειας και ειρήνης στην Ευρώπη** από τον Ατλαντικό μέχρι τα Ουράλια, χωρίς στρατιωτικούς συνασπισμούς.

Η Ελλάδα πρέπει, επίσης να απεμπλακεί από την επικίνδυνη για την ίδια και την περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου στρατιωτική συμμαχία της με το κράτος του Ισραήλ, και τη δικτατορία της Αιγύπτου και να προωθήσει μία **ανεξάρτητη, πολυδιάστατη, φιλειρηνική, αντιιμπεριαλιστική εξωτερική πολιτική**.

Παραμένουμε σταθερά **αλληλέγγυοι στον δίκαιο αγώνα του Παλαιστινιακού λαού**, για ελεύθερη πατρίδα, ενάντια στην κατοχή και βαρβαρότητα του κράτους του Ισραήλ, σύμφωνα με τις αποφάσεις της Γ.Σ του ΟΗΕ.

Στην περιοχή μας, παρά την ακύρωση με πρωτοβουλία των ΗΠΑ του αγωγού eastmed, το καθεστώς **Ερντογάν** της Τουρκίας συνεχίζει την **αναθεωρητική και επεκτατική πολιτική** του έναντι της Ελλάδας, φθάνοντας πρόσφατα να αμφισβητήσει ακόμα και την εθνική κυριαρχία της στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου.

Η Ελλάδα θα μπορέσει να υπερασπίσει αποτελεσματικότερα την **εθνική κυριαρχία και ανεξαρτησία** της έναντι και των νέων προκλήσεων, με βάση της αρχές της ειρηνικής επίλυσης

των διαφορών, της καλής γειτονίας, του διεθνούς δικαίου και, ιδιαίτερα, του δικαίου της θάλασσας και όχι με τη συμμετοχή σ' ένα νέο κύκλο εξοπλιστικού ανταγωνισμού της με την Τουρκία, που όχι μόνο δεν βοηθά την αποτροπή του πολέμου, αλλά είναι προς το συμφέρον εγχώριων και ξένων οικονομικών συμφερόντων, προσθέτει νέα βάρη στα λαϊκά στρώματα και διογκώνει την υπερχρέωση της χώρας. Εξάλλου, το διαχρονικό κυνήγι των εξοπλισμών της χώρας μας αποδείχτηκε ότι δεν εξυπηρετεί τις πραγματικές αμυντικές ανάγκες της, αλλά τα Αμερικανονατοικά συμφέροντα.

Αγωνιζόμαστε για **λύση του Κυπριακού στη βάση των αποφάσεων του ΟΗΕ**, για μια Κύπρο με ενιαία διεθνή προσωπικότητα, ανεξάρτητη, χωρίς ξένα στρατεύματα, βάσεις και εγγυήτριες δυνάμεις.

Υπάρχει σήμερα ανάγκη ΟΣΟ ΠΟΤΕ για την ανάπτυξη ενός **μαζικού φιλειρηνικού, αντιπολεμικού, αντιιμπεριαλιστικού** κινήματος στη χώρα μας, στην ευρύτερη περιοχή μας και σε όλη την Ευρώπη με στόχο τον τερματισμό του πολέμου, την ειρηνική διευθέτηση των διαφορών ενάντια στην κούρσα των εξοπλισμών και για το συνολικό αφοπλισμό.

Στην **ΕΕ**, όπου η άνοδος του πληθωρισμού και της ακρίβειας, καθώς και οι αρνητικές συνέπειες της ενεργειακής κρίσης, σπάνε κάθε ρεκόρ των πρόσφατων δεκαετιών, έχει αρχίσει η συζήτηση για επαναφορά της **αυστηρής δημοσιονομικής πειθαρχίας** και της λιτότητας από 1-1-2023, ιδιαίτερα, για τις χώρες, όπως η Ελλάδα, που διόγκωσαν ακόμα περισσότερο το δημόσιο χρέος τους κατά τη διάρκεια της πανδημίας. Η **αύξηση των επιτοκίων δανεισμού** διεθνώς, τάση που θα ακολουθήσει και η ΕΚΤ, και η αλλαγή προς το χειρότερο του τρόπου ενίσχυσης από την ΕΚΤ της ρευστότητας της Ελλάδας, θα δυσκολέψει υπέρμετρα την χρηματοδότηση αποπληρωμής του υπερδιογκωμένου δημοσίου χρέους της και θα φέρει **προ των πυλών της νέα μνημόνια λιτότητας**.

2. Η **κυβέρνηση της ΝΔ** συνεχίζει ν' αξιοποιεί τον λαϊκό φόβο, που προκαλεί η πανδημία του κορωνοϊού, προωθώντας ακραία αντεργατικά και αντικοινωνικά μέτρα και παρέχοντας νέα προνόμια σε μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Το πιο πρόσφατο παράδειγμα είναι η **ψήφιση του νέου αντιασφαλιστικού νόμου**, με τον οποίο αποδιοργανώνει τον eΕΦΚΑ, ιδιωτικοποιεί περαιτέρω βασικές λειτουργίες του και εκχωρεί την διαχείριση της ακίνητης περιουσίας του σε ιδιωτικά κερδοσκοπικά συμφέροντα.

Η κυβέρνηση απέτυχε στη διαχείριση της πανδημίας, κι αυτό επιβεβαιώνεται και από τον υπερβολικό αριθμό των θανάτων από covid – 19 ανά εκατομμύριο πληθυσμού συγκριτικά με τις άλλες χώρες της ΕΕ. Κι αυτό, γιατί, λόγω των νεοφιλελεύθερων ιδεολογικών εμμονών της, **δεν ενίσχυσε το Δημόσιο Σύστημα Υγείας** και δεν προώθησε την εφαρμογή των αναγκαίων υγειονομικών μέτρων προστασίας στους **χώρους εργασίας, εκπαίδευσης και στα Μέσα Μαζικής Μεταφοράς**. Κράτησε τον **ιδιωτικό τομέα υγείας αλώβητο**, έξω από τη μάχη για την αντιμετώπιση της πανδημίας, χορηγώντας του μάλιστα νέα προκλητικά προνόμια. Ταυτόχρονα, χωρίς να κρατά ούτε τα προσχήματα, προετοιμάζει εν μέσω πανδημίας νέες ιδιωτικοποιήσεις, συγχωνεύσεις, καταργήσεις στο δημόσιο σύστημα υγείας.

Επίσης, εξυπηρετώντας πίστα τις δυνάμεις του κεφαλαίου, συνεχίζει ακάθεκτη αφενός το **ξεπούλημα του δημοσίου τομέα**, με αποκορύφωμα την πλήρη ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και

αφετέρου την εκχώρηση του περιβάλλοντος και των ελεύθερων χώρων στην κερδοσκοπική βουλιμία τους.

Επιμένει στην **εφαρμογή του νέου αντεργατικού νόμου**, που ψήφισε το περασμένο καλοκαίρι, με τον οποίο υπονόμωσε το θωρο στον ιδιωτικό τομέα και δυσκόλεψε υπέρμετρα την συνδικαλιστική δράση και τη δυνατότητα κήρυξης απεργίας. *Από την 1/1/2022 άρχισε να εφαρμόζει το δικό της νέο νόμο* για την πλήρη κεφαλαιοποίηση – επί της ουσίας **ιδιωτικοποίηση** – της **επικουρικής ασφάλισης**, με βάση τον οποίο οι **εισφορές των νέων ασφαλισμένων δωρίζονται σε εγχώριες και, κυρίως, ξένες τράπεζες και ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες** για να χρηματοδοτήσουν με αυτές ιδιωτικά κερδοσκοπικά συμφέροντα.

Ο **πληθωρισμός** ξεπέρασε στη χώρα μας τον Ιανουάριο το 6%. Η **ακρίβεια** έχει μετατραπεί σε **ατέλειωτο εφιάλτη για τα λαϊκά νοικοκυριά**, που αντιμετωπίζουν, πλέον, σοβαρά προβλήματα επιβίωσης, αφού τα, ήδη πενιχρά εισοδήματά τους ροκανίζονται από αυτή συστηματικά, ενώ οδηγούμαστε σε φαινόμενα αυξανόμενης **ενεργειακής φτώχειας**.

Οι **αυξήσεις τιμών**, στο ηλεκτρικό ρεύμα, φυσικό αέριο, πετρέλαιο θέρμανσης και στα καύσιμα, που είναι πολλαπλάσιες από την αύξηση του πληθωρισμού, καθώς και στα βασικά είδη διατροφής και στα ενοίκια οδηγούν τους εργαζόμενους, συνταξιούχους, ανέργους και μικρομεσαίους επαγγελματίες και αγρότες σε απόγνωση. Δεν μπορούν πλέον να τα βγάλουν πέρα και να καλύψουν βασικές ανάγκες, αλλά και υποχρεώσεις τους. Χιλιάδες μικρομεσαίες επιχειρήσεις κινδυνεύουν με «λουκέτο» και χιλιάδες εργαζόμενοι σε αυτές με ανεργία.

Η κυβέρνηση Μητσοτάκη, αρχικά, ισχυριζόταν ότι η έκρηξη της ακρίβειας δεν είναι εγχώριο φαινόμενο αλλά πανευρωπαϊκό και παγκόσμιο και ότι αυτή δεν είχε πολλά περιθώρια να το αντιμετωπίσει. Αργότερα, όταν η ακρίβεια ξεπέρασε κάθε όριο και η λαϊκή δυσανεμία άρχισε να μετατρέπεται σε αγανάκτηση, εξάγγειλε κάποια μέτρα οικονομικής ανακούφισης, τα οποία, όμως, δεν καλύπτουν ούτε στο ελάχιστο το ύψος των ανατιμήσεων και τις κοινωνικές ανάγκες των λαϊκών οικογενειών για αξιοπρεπή διαβίωση. Ισχυρίζεται ότι δεν έχει «λεφτόδεντρα» για τα φτωχά λαϊκά στρώματα που υποφέρουν. Όταν, όμως, πρόκειται να μειώσει φόρους στις μεγάλες επιχειρήσεις ή να δώσει υπέρογκες παραγγελίες όπλων στις πολυεθνικές – εμπόρους του πολέμου, τότε βρίσκει «ζούγκλες από λεφτόδεντρα».

Για την εκτίναξη της ακρίβειας υπάρχουν **αιτίες και πολιτικές ευθύνες**. Για την αύξησή της, ιδιαίτερα στην ενέργεια, ευθύνονται οι πολιτικές των ιδιωτικοποιήσεων και των «απελευθερώσεων» των αγορών, που όλες οι κυβερνήσεις ακολούθησαν τα τελευταία χρόνια στη χώρα μας, καθώς και τα ενεργειακά εμπόρα σε βάρος της Ρωσίας, Ιράν, Βενεζουέλας κλπ, που επέβαλαν οι ΗΠΑ και οι πρόθυμοι σύμμαχοί της. Επίσης, οι δυνάμεις του κεφαλαίου αξιοποιούν αδίστακτα και τη σημερινή τριπλή κρίση (υγειονομική, οικονομική, κλιματική), για να επωφεληθούν και να αυξήσουν μέσω της ασύδοτης αύξησης των τιμών την κερδοφορία τους.

Τα τεράστια προβλήματα, που δημιουργήθηκαν λόγω της **κακοκαιρίας με το όνομα ΕΛΠΙΔΑ**, και η ταλαιπωρία χιλιάδων πολιτών ανέδειξαν τις καταστροφικές συνέπειες των αντικοινωνικών πολιτικών, που εφαρμόστηκαν από όλες τις κυβερνήσεις στα χρόνια του μνημονίου, και συνεχίζονται και εντείνονται από τη σημερινή κυβέρνηση της ΝΔ. Δηλαδή, των ιδιωτικοποιήσεων, της εκχώρησης δημόσιων οργανισμών, επιχειρήσεων, οδικών αρτηριών κτλ.

στα ιδιωτικά συμφέροντα, της διάλυσης των δημόσιων υπηρεσιών κοινωνικής και πολιτικής προστασίας, της διάθεσης δημόσιων πόρων όχι σε αυτούς τους τομείς, αλλά για νέα προκλητικά προνόμια στο κεφάλαιο, για υπέρογκους στρατιωτικούς εξοπλισμούς, που δεν υπηρετούν τις πραγματικές αμυντικές ανάγκες της χώρας, για ενίσχυση δυνάμεων καταστολής.

Η παταγώδης αποτυχία της λεγόμενης ιδιωτικής πρωτοβουλίας (Αττική οδός, ΤΡΑΙΝΟΣΕ, ενέργεια) για την αντιμετώπιση της κακοκαιρίας γκρέμισε το νεοφιλελεύθερο δόγμα της θεοποίησης της και της ταυτόχρονης συκοφάντησης του δημοσίου τομέα. Αποδείχτηκε ότι η εμμονή της κυβέρνησης Μητσοτάκη για “λιγότερο, αλλά επιτελικό, κράτος” και για ξεπούλημα του δημοσίου και κοινωνικού τομέα είναι μια πολιτική, που ευνοεί τα κέρδη των μεγαλοεπιχειρηματιών, αλλά δεν μπορεί να προστατεύσει αποτελεσματικά τα λαϊκά στρώματα στις πανδημίες, κακοκαιρίες, πυρκαγιές και σεισμούς, όταν δηλαδή κινδυνεύει η εργασία, η υγεία, η περιουσία και η ίδια η ζωή τους.

Επιβάλλεται η υπεράσπιση, κατοχύρωση και επανάκτηση του δημόσιου χαρακτήρα και της δημόσιας ιδιοκτησίας στις μεγάλες οδικές αρτηρίες, στις στρατηγικές υποδομές και στις πρώην δημόσιες επιχειρήσεις της χώρας.

Οι αγώνες, που δόθηκαν για την κατάργηση των διοδίων, για τη μη παραχώρηση σε ιδιώτες της εκμετάλλευσης των εθνικών οδών, για να μην ξεπουληθούν τα λιμάνια, τα αεροδρόμια η ΔΕΗ, ο ΟΤΕ, ο ΟΣΕ κτλ. σε κερδοσκοπικά ιδιωτικά συμφέροντα, πρέπει να συνεχιστούν με μεγαλύτερη ένταση, ενότητα και μαζικότητα και με πιο αποτελεσματικό σχεδιασμό. Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να πάρουμε πίσω τις ζωές μας και να προστατεύσουμε και αναβαθμίσουμε, την υγεία, την ασφάλειά μας έναντι ακραίων καιρικών φαινομένων, το περιβάλλον, την εργασία και την αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων μας.

Με το **Σχέδιο Ανάκαμψης**, που η κυβέρνηση και τα φιλικά της ΜΜΕ παρουσιάζουν πομπωδώς ως εργαλείο ανάπτυξης και επίλυσης όλων των προβλημάτων, προωθεί τη χρηματοδότηση μεγάλων, κυρίως, ιδιωτικών επιχειρήσεων, σε τομείς και κλάδους, που υπαγορεύει η ΕΕ και οι ωφελοόμενοι επιχειρηματικοί όμιλοι και όχι οι πραγματικές ανάγκες του λαού και της χώρας.

Η κυβέρνηση, ταυτόχρονα, επιμένει να αντιμετωπίζει με **σκληρό αυταρχισμό** τις λαϊκές αντιστάσεις στις πολιτικές της και να εξαγγέλλει συνεχώς ότι προετοιμάζει εφαρμογή του νόμου, που ή ίδια ψήφισε, για την **παρουσία της αστυνομίας μέσα στα Πανεπιστήμια**.

3. Η πολιτική ζωή της χώρας έχει ήδη μπει σε **προεκλογικό κύκλο** και η κυβέρνηση της ΝΔ προετοιμάζεται για προκήρυξη εκλογών την χρονική περίοδο, που θα θεωρήσει πιο συμφέρουσα γι’ αυτή, με βάση τις εξελίξεις στην πανδημία και την οικονομία.

Η ΝΔ σκληραίνει την **τεχνητή αντιπαράθεσή της με τον ΣΥΡΙΖΑ**, ενισχύει την πίεσή της στη νέα ηγεσία του ΠΑΣΟΚ, εξαγγέλλει νέα αύξηση του κατώτατου μισθού, μείωση ΕΝΦΙΑ, κατάργηση από 1-1-2023 της εισφοράς αλληλεγγύης, δρομολόγηση μεγάλων έργων μέσω του ταμείου ανάκαμψης, επικαλείται μείωση της ανεργίας και περιορισμό των μεταναστευτικών ροών.

Ωστόσο, η ΝΔ, παρότι δεν έχει χάσει ακόμα την πολιτική ηγεμονία, έχει αρχίσει ήδη να έχει σημαντική **πολιτική φθορά** λόγω των εφαρμοζόμενων αντικοινωνικών πολιτικών της

κυβέρνησής της, της αποτυχίας της να αντιμετωπίσει την πανδημία και την ακρίβεια, καθώς και της αναποτελεσματικότητάς της να προστατεύσει τους πολίτες απέναντι στα ακραία καιρικά φαινόμενα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ εντείνει την αντιδεξιά ρητορική του, εστιάζοντας τις επιθέσεις του στον Πρωθυπουργό, με στόχο το σπάσιμο του αντιΣΥΡΙΖΑ μετώπου, την κομματική συσπείρωσή του και την ανακοπή της αύξησης της πολιτικής επιρροής του ΠΑΣΟΚ σε βάρος του. Επιδιώκει να δίνει στη σύγκρουσή του με τη ΝΔ ιδεολογικά και ταξικά χαρακτηριστικά με αιχμή την ακρίβεια, καταγγέλλοντάς την ότι εξυπηρετεί οικονομικά συμφέροντα.

Ωστόσο, λόγω της συστημικής μετάλλαξής του, των μνημονιακών πολιτικών, που εφάρμοσε, τις οποίες συνεχίζει να τις εφαρμόζει η κυβέρνηση της ΝΔ, και της έλλειψης εναλλακτικής πρότασής του, δεν μπορεί και δεν θέλει να ασκεί πραγματική αντιπολίτευση. Οι προτάσεις του κινούνται στα πλαίσια των μεταμνημονιακών δεσμεύσεων της κυβέρνησής του και εντός του πλαισίου των νεοφιλελευθέρων πολιτικών της ΕΕ και της Ευρωζώνης. Η όποια αντιπαράθεσή του στην κυβέρνηση Μητσοτάκη με οξείς λεκτικούς χαρακτηρισμούς γίνεται για να κρύψει ότι επί της ουσίας των πολιτικών συγκλίνουν. Γι αυτούς τους λόγους **δεν μπορεί να κεφαλαιοποιήσει με αύξηση της πολιτικής και εκλογικής επιρροής του την φθορά της κυβέρνησης της ΝΔ.**

Το **ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ** προσπαθεί να διατηρήσει την ανοδική τάση, που παρουσιάζει στις δημοσκοπήσεις, ανταγωνιζόμενο τον ΣΥΡΙΖΑ για το ποιος είναι ο καλύτερος εκφραστής της κεντροαριστεράς και της σοσιαλδημοκρατίας στη χώρα μας, και με την αξιοποίηση για την οργανωτική και πολιτική ανασυγκρότησή του των 270.000 πολιτών, που ψήφισαν για την εκλογή νέου προέδρου του.

Ωστόσο, παρά την βοήθεια, που του παρέχουν τα ΜΜΕ και οι συστημικές δυνάμεις, με στόχο να διαμορφωθεί στην Ελλάδα ένα **τρικομματικό πολιτικό σύστημα**, χωρίς να παραιτούνται από το βολικό γι' αυτές διπολισμό, με το ΚΙΝΑΛ/ΠΑΣΟΚ στο ρόλο πασπαρτού για τη συγκρότηση κυβερνήσεων, που κάθε φορά θα τους εξυπηρετούν καλύτερα, δεν είναι εύκολο να ισχυροποιηθεί, γιατί έχει πολλούς πολιτικούς σκελετούς στις ντουλάπες του (σκάνδαλα, μνημόνια κλπ), αλλά και γιατί δέχεται ισχυρή πολιτική πίεση και από τη ΝΔ και τον ΣΥΡΙΖΑ.

Πάντως, οι πολιτικοί ανταγωνισμοί μεταξύ των τριών μνημονιακών κομμάτων (ΝΔ, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΙΝΑΛ) γίνονται για τα μερίδια συμμετοχής τους στην κυβερνητική εξουσία και δεν εδράζονται σε σοβαρές και αντιτιθέμενες ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές.

Το **ΚΚΕ**, παρά τις αντιστάσεις του στις εφαρμοζόμενες πολιτικές, παραμένει πολιτικά περιχαρακωμένο, επιδεικνύοντας πολιτική αυτάρκεια. Εξακολουθεί να αρνείται οποιαδήποτε πολιτική συνεργασία με άλλες δυνάμεις της ασυμβίβαστης Αριστεράς και προκρίνει την προσπάθεια εκλογικής και πολιτικής λεηλασίας τους με επιλεκτικές ατομικές συνεργασίες.

Το ΜΕΡΑ25, παρότι, προσπαθεί να κάνει κάποια δειλά και αποσπασματικά πολιτικά ανοίγματα στα κοινωνικά κινήματα και σε δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, αλλά και στις θέσεις του για ΕΕ και Ευρωζώνη, δεν έχει αντιπολιτευτική δυναμική, γιατί οι θέσεις του, κυρίως, κινούνται εντός των κυριάρχων πολιτικών πλαισίων. Επίσης, γιατί δεν διαθέτει συλλογικές, δημοκρατικές κομματικές λειτουργίες και δεν έχει στηρίγματα στο εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα και στην

Τοπική Αυτοδιοίκηση. Δεν έχει συγκροτημένη πολιτική συμμαχιών με τις δυνάμεις της ριζοσπαστικής Αριστεράς αλλά περιορίζεται σε προσπάθεια για επιλεκτικές συνεργασίες με άτομα αυτού του χώρου. Τελευταία παρουσιάζει δημοσκοπική ανασφάλεια.

Η **ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΛΥΣΗ** κινείται με βάση μία ακροδεξιά δημαγωγική ρητορική, προσπαθώντας να αξιοποιήσει τις αντιδράσεις των αντιεμβολιαστών για την αύξηση της εκλογικής επιρροής της. Εμφανίζεται με τη βιτρίνα αντισυστημικής δύναμης, ενώ στηρίζει βαθειά συστημικές πολιτικές και θέσεις.

Οι δυνάμεις της εξωκοινοβουλευτικής ριζοσπαστικής Αριστεράς έχουν σταθερή παρουσία στους κοινωνικούς και εργατικούς αγώνες της περιόδου. Επίσης, πήραν κοινές πρωτοβουλίες και διοργάνωσαν ημέρες πανελλαδικής δράσης για την πανδημία και την ακρίβεια.

Ωστόσο η πολυδιάσπασή τους και οι διαφορετικές πολιτικές στρατηγικές τους, σε **αναντιστοιχία με τις σημερινές πιεστικές κοινωνικές ανάγκες και τις ενωτικές διαθέσεις του κόσμου της Αριστεράς**, δεν βοήθησαν αυτές οι θετικές κινηματικές πρωτοβουλίες τους να έχουν ευρύτερη λαϊκή απεύθυνση, ενώ απουσίαζαν παντελώς από πολιτικές πρωτοβουλίες, που θα μπορούσαν, αν όχι να επηρεάζουν, τουλάχιστον, να εφάπτονται με το κεντρικό πολιτικό σκηνικό. Ο **κίνδυνος ακόμα συντριπτικότερης ήττας** στις ερχόμενες βουλευτικές εκλογές, εάν αυτή η κατάσταση συνεχιστεί, είναι πλέον προ των πυλών.

Θετικές πολιτικές πρωτοβουλίες πάρθηκαν από την **ΑΡΙΣΤΕΡΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗΣ**, αλλά υπολείπονται των σημερινών αναγκών

Το **εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα** εξακολουθεί να βρίσκεται σε βαθειά κρίση και να αδυνατεί να εμπνεύσει και να οργανώσει μαζικούς και ενωτικούς αγώνες για την αντιμετώπιση των πολύ οξυμμένων εργατικών και λαϊκών προβλημάτων της περιόδου.

Ωστόσο, σημαντικοί ήταν οι αγώνες, που αναπτύχθηκαν αυτή την περίοδο στην

COSCO, στη **ΛΑΡΚΟ**, στους **υγειονομικούς**, στους εργαζόμενους του **ΕΦΚΑ**.

Επίσης, σημαντικοί ήταν οι **αγώνες των αγροτών** σε μεγάλο μέρος της χώρας με αίτημα να παρθούν μέτρα για τη μείωση του κόστους παραγωγής των αγροτικών προϊόντων και αντιμετώπισης της ακρίβειας.

Παρά, όμως, την λαϊκή απογοήτευση έως αγανάκτηση από τις εφαρμοζόμενες κυβερνητικές αντικοινωνικές πολιτικές, αυτό το κοινωνικό κλίμα **δεν βρίσκει κινηματική πολιτική διέξοδο κι ελπίδα** ούτε σε μαζικούς εργατικούς και κοινωνικούς αγώνες ούτε σε εναλλακτική πολιτική πρόταση.

Υπάρχει κενό κινηματικής και πολιτικής αντιπολίτευσης, προβολής εναλλακτικής πρότασης και ενός πολιτικού φορέα ή μετώπου, που θα μπορούσε να το καλύψει.

Το πολιτικό αυτό κενό, εάν δεν το καλύψει έγκαιρα και αποτελεσματικά η Ριζοσπαστική Αριστερά υπάρχει κίνδυνος να καλυφτεί από ακροδεξιές δυνάμεις. **Οι φασιστικές συμμορίες ανασυγκροτούνται**, χρησιμοποιούν πρακτικές δολοφονικής βίας και τρομοκρατίας, που ορισμένες φορές εκφράζεται και ως οπαδική βία, και στοχεύουν σταθερά στο κτύπημα του λαϊκού κινήματος και της Αριστεράς.

Ιδιαίτερα τα δυο τελευταία χρόνια, το φαινόμενο της βίας που αναδύεται μέσα από οικογενειακές εστίες, επαγγελματικούς και εργασιακούς χώρους, κοινωνικές ομάδες, οπαδικές ομάδες, μοιάζει να έχει κατακλύσει την ελληνική κοινωνία.

Όσο η κυβέρνηση υποβαθμίζει τα δημόσια σχολεία και πανεπιστήμια, όσο φέρεται απαξιωτικά απέναντι στους εκπαιδευτικούς, όσο αρνείται πεισματικά να δημιουργήσει δημόσιους χώρους για την εκτόνωση της ενέργειας των νέων και τη δημιουργική ενασχόλησή τους με αθλητισμό, πολιτισμό, όσο συνθλίβει την αξιοπρέπεια των εργαζομένων στους εργασιακούς χώρους τσαλαπατώντας τα εργασιακά δικαιώματα και απογειώνοντας το διευθυντικό και εργοδοτικό δικαίωμα, όσο κάνει όλο και πιο σιδηρόφρακτους και αστυνομοκρατούμενους τους θεσμούς εξουσίας, όσο αφήνει τα ιδιωτικά συμφέροντα, στο ποδόσφαιρο, κυρίως, να δημιουργούν οπαδικές ομάδες με φασιστικά στοιχεία, όσο αφήνει στα σχολεία και έξω από αυτά φασιστικές ομάδες να τρομοκρατούν μαθητές και προσφυγόπουλα, προοπτικές για καλύτερο αύριο δε μας προσφέρει.

4. Το επόμενο διάστημα θα πρέπει να εργαστούμε για την **ενίσχυση των λαϊκών αντιστάσεων σε μια σειρά από μέτωπα:**

1. Την αντιμετώπιση της ακρίβειας.
2. Την ενίσχυση του δημόσιου συστήματος υγείας.
3. Τη στήριξη των αγροτικών αιτημάτων.
4. Την αύξηση μισθών – συντάξεων, την αποκατάσταση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, τη μη εφαρμογή του αντεργατικού νόμου Χατζηδάκη κλπ.
5. Το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων.
6. Τη στήριξη των αγώνων της μαθητικής και φοιτητικής νεολαίας ενάντια στον νόμο Κεραμέως – Χρυσοχοϊδη και τις κατασταλτικές ρυθμίσεις στα σχολεία και στα πανεπιστήμια.
7. Την αντιμετώπιση της φασιστικής απειλής μέσα από ευρύτερα πολιτικά και κοινωνικά μέτωπα.
8. Την υπεράσπιση της λαϊκής κατοικίας και περιουσίας από το νέο κύμα των εξώσεων – πλειστηριασμών.
9. Την **υπεράσπιση δημοκρατικών δικαιωμάτων** με ευρείες κοινωνικές και πολιτικές συσπειρώσεις.
10. Την ανάπτυξη φιλειρηνικού, **αντιπολεμικού**, αντιϊμπεριαλιστικού **κινήματος**.

Στα **δύο κύρια πολιτικά και κοινωνικά μέτωπα** της περιόδου (**ακρίβεια, πανδημία**) προβάλλουμε και διεκδικούμε τις εξής προτάσεις:

Ακρίβεια

- Πραγματικές αυξήσεις σε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα ανεργίας και επιπλέον χορήγηση ΑΤΑ (Αυτόματης Τιμαριθμικής Αναπροσαρμογής), που είναι πολύ χρήσιμο και αποτελεσματικό εργαλείο προστασίας των λαϊκών εισοδημάτων σε περιόδους, όπως η σημερινή.
- Μέτρα ελέγχου των τιμών και πάταξης της αισχροκέρδειας, με ενεργοποίηση και ισχυροποίηση των αρμόδιων δημόσιων ελεγκτικών υπηρεσιών.
- Επιβολή διατίμησης, δηλαδή, καθορισμού ανώτατων τιμών, σε προϊόντα, που καλύπτουν βασικές κοινωνικές ανάγκες και τη διατροφή των λαϊκών στρωμάτων.
- Δραστική μείωση των ληστρικών έμμεσων φόρων, μηδενισμός ΦΠΑ στα είδη διατροφής και κάλυψης βασικών λαϊκών αναγκών.
- Επιβολή ενοικιοστασίου. Σταμάτημα κατασχέσεων, πλειστηριασμών, εξώσεων σε λαϊκές κατοικίες. Προώθηση δημόσιων πολιτικών κάλυψης στεγαστικών αναγκών χαμηλόμισθων, χαμηλοσυνταξιούχων, ανέργων, και νέων ζευγαριών.
- Κατάργηση των χρηματιστηρίων ενέργειας και του ειδικού φόρου κατανάλωσης ηλεκτρικής ενέργειας, άμεση μείωση του ΦΠΑ στο 4%. Δωρεάν χορήγηση 1200 κιλοβατώραν το τετράμηνο για όσους είναι κάτω από τα όρια της φτώχειας. Σταμάτημα αποκοπών συνδέσεων ηλεκτρικού ρεύματος, νερού και internet σε φτωχά υπερχρεωμένα λαϊκά νοικοκυριά και επανασύνδεσή τους.
- Κατάργηση ειδικού φόρου κατανάλωσης και μείωση ΦΠΑ στο φυσικό αέριο, αγροτικό πετρέλαιο, πετρέλαιο θέρμανσης και κίνησης και βενζίνη.
- Ανατροπή της ιδιωτικοποίησης της ΔΕΗ, της ΔΕΠΑ και της ΔΕΣΦΑ και επανάκτηση του δημόσιου χαρακτήρα τους, γιατί μόνο ένας ισχυρός δημόσιος τομέας ενέργειας μπορεί να παρέχει στο λαό φθηνό ηλεκτρικό ρεύμα, φυσικό αέριο και καύσιμα.

Πανδημία

- Αύξηση δημοσίων δαπανών για την υγεία. Στήριξη του ΕΣΥ, άμεση κάλυψη όλων των κενών θέσεων με μόνιμο υγειονομικό προσωπικό, ενίσχυση υποδομών και εξοπλισμού, αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας υγείας. Επίταξη δομών και προσωπικού του ιδιωτικού τομέα υγείας. Καμία απόλυση υγειονομικού.
- Δωρεάν rapid και Μοριακά τεστ για όλους. Να σταματήσει τώρα η ντροπή των ατέλειωτων ουρών και της κερδοσκοπίας των κλινικαρχών.
- Δωρεάν διανομή μασκών σε όλους.
- Διάθεση των νέων φαρμακευτικών θεραπειών σε όσους τις έχουν ανάγκη.
- Δημόσιες καμπάνιες πειθούς και ενημέρωσης, με την αξιοποίηση ειδικών επιστημόνων και προσώπων κύρους για αύξηση των εμβολιασμών.
- Λήψη μέτρων υγειονομικής προστασίας προσφύγων και μεταναστών.
- Οικονομική στήριξη πληττόμενων από την πανδημία εργαζομένων και επαγγελματιών, που να τους εξασφαλίζει αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης.

- Υγειονομικά μέτρα προστασίας στους εργασιακούς χώρους. Πληρωμένη επαρκή άδεια ανάρρωσης ή καραντίνας στους εργαζόμενους. Πληρωμένη άδεια σ' αυτούς για τη φροντίδα παιδιών τους, που νοσούν ή μπαίνουν σε καραντίνα.
- Αύξηση του στόλου των Μέσων Μαζικής Μεταφοράς, συχνά και επαρκή δρομολόγια.
- Άμεσες προσλήψεις εκπαιδευτικών, σπάσιμο τμημάτων για αποφυγή συνωστισμού στις τάξεις. Δωρεάν, συνεχή τεστ στα σχολεία από εκπαιδευμένο υγειονομικό προσωπικό. Άμεση αλλαγή υγειονομικών πρωτοκόλλων, που αφήνουν ανοιχτά τα τμήματα μέχρι να νοσήσουν οι μισοί μαθητές.

Ο αγώνας γι' αυτά πρέπει να συνδυάζεται με τον αγώνα για ανατροπή του νεοφιλελεύθερου πολιτικού και οικονομικού κατεστημένου και για την προώθηση μίας εναλλακτικής φιλολαϊκής πολιτικής. **Μ' ένα μεταβατικό πρόγραμμα με σοσιαλιστικό ορίζοντα, που εκ των πραγμάτων οδηγεί σε σύγκρουση, ρήξη με τους κανόνες της ΕΕ και της ευρωζώνης, που θα εμποδίσουν την εφαρμογή του, και σε έξοδο από αυτές.**

Από τη σκοπιά ενός τέτοιου προγράμματος προσπαθούμε να ασκούμε σήμερα μία **αριστερή μαχητική και δομική αντιπολίτευση** στις αντιλαϊκές κυβερνητικές πολιτικές και σε όποια εκδοχή νεοφιλελεύθερης πολιτικής.

Βασική προϋπόθεση για την ανατροπή των εφαρμοζόμενων κυβερνητικών αντικοινωνικών πολιτικών είναι η ένταση, η μαζικοποίηση και ο ενωτικός χαρακτήρας των αγώνων. Απαιτείται συντονισμός των αγωνιστικών δυνάμεων του εργατικού συνδικαλιστικού κινήματος, η αλλαγή συσχετισμών υπέρ τους, και η αναζωογόνηση των πρωτοβάθμιων σωματείων, όπου μπορεί και πρέπει να οικοδομηθεί μία νέα εργατική ταξική ενότητα στη βάση των κοινών προβλημάτων.

5. Η συγκρότηση της **Αριστερής Πρωτοβουλίας Διαλόγου και Δράσης**, με τη συμμετοχή μεγάλου αριθμού αγωνιστών της Αριστεράς, του εργατικού και λαϊκού κινήματος, της τέχνης, των γραμμάτων και του πολιτισμού, των κοινωνικών κινημάτων και της νεολαίας και τη στήριξη αρκετών πολιτικών οργανώσεων της Αριστεράς, αποτελεί **θετικό βήμα**.

Οι **εκδηλώσεις** της Αριστερής Πρωτοβουλίας σε όποιες πόλεις έγιναν μέχρι τώρα ήταν πετυχημένες, και, ιδιαίτερα, η **Συνέλευσή της**, που έγινε στις 27/11/2021. Ο διάλογος, που αναπτύχθηκε σε αυτές, ήταν ουσιαστικός, όπως και αυτός που ξεκίνησε σε ορισμένες από τις θεματικές επιτροπές της, που συγκροτήθηκαν μετά την πανελλαδική συνέλευσή της, για αναζήτηση κοινής προγραμματικής βάσης. Έγιναν και ορισμένα βήματα για το συντονισμό δράσης στο εργατικό κίνημα, στην τοπική αυτοδιοίκηση και στα κοινωνικά κινήματα

Ωστόσο όλα αυτά **τα θετικά βήματα είναι ακόμα πίσω** – για να είμαστε ειλικρινείς αρκετά πίσω – **από τις προσδοκίες του κόσμου της Αριστεράς**, στον οποίο απευθύνεται, από τις ανάγκες πολιτικής έκφρασης κοινωνικών αγώνων και ενός αγωνιστικού ανθρώπινου δυναμικού, που δεν υποτάσσεται και συνεχίζει να μάχεται εναντίον στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Επίσης, υπολείπονται των αναγκών της πολιτικής περιόδου, με τον πολιτικό χρόνο και τις πολιτικές εξελίξεις να πυκνώνουν ταχύτατα.

Το επόμενο διάστημα **θα πρέπει να επιταχυνθούν οι διαδικασίες συγκρότησης και λειτουργίας της Αριστερής Πρωτοβουλίας**, μέσα από την ενεργοποίηση θεματικών ομάδων εργασίας γύρω από τα βασικά μέτωπα της περιόδου, στις οποίες θα εμβαθύνεται η συζήτηση και

θα διαμορφώνονται κοινές θέσεις, αιτήματα και στόχοι, αλλά και θα προωθείται η ενότητα των δυνάμεων της Πρωτοβουλίας σε κινηματικά μέτωπα και κοινωνικούς χώρους. Κυρίως, πρέπει **να πυκνώσουν ανοικτές συσκέψεις – συνελεύσεις για την συγκρότησή της, οι ανοικτές δημόσιες εκδηλώσεις** της και η **ανάληψη πολιτικών πρωτοβουλιών και δράσεων της για τα φλέγοντα προβλήματα του λαού** και οι παρεμβάσεις της στην τρέχουσα πολιτική αντιπαράθεση.

Η επιτάχυνση αυτών των πρωτοβουλιών και δράσεων μπορούν και πρέπει να συμβάλλουν στη συγκρότηση **πολιτικού φορέα με μετωπικά χαρακτηριστικά**, που θα καλύψει το κενό πραγματικής αντιπολίτευσης και επεξεργασίας και διεκδίκησης μίας εναλλακτικής στη λιτότητα και στον ευρωμονόδρομο πολιτικής, με κατεύθυνση το σοσιαλισμό.

Αυτή η πολιτική συγκρότηση, για να μπορεί να έχει και αξιόπιστη και αποτελεσματική – ακόμα και κεντρική – πολιτική παρέμβαση, και για να μπορεί να ανταποκριθεί στις ελπίδες που γέννησε, κατά τη γνώμη μας, πρέπει **να ολοκληρωθεί, το ταχύτερο δυνατόν.**

Για να ευοδωθεί αυτή η προσπάθεια, **απαιτείται η ανασυγκρότηση της δουλειάς της ΛΑΕ.** Η επαναλειτουργία των πολιτικών επιτροπών, η διεξαγωγή συζητήσεων σε αυτές με στόχο την ενεργοποίηση των δυνάμεών μας στα κοινωνικά και πολιτικά μέτωπα της περιόδου, αποτελεί επείγουσα ανάγκη.